

enkelte Poster paa Finantsloven kan være fremkommen paa en saadan Maade, at man efter den udviklede konstitutionelle Praxis og efter den Billighedsfølelse, som man kan vise selv lige overfor politiske Modstandere, ikke kunde faae i Sinde at ville reise en bestemt Anklage derimod, skjøndt man var juridisk berettiget dertil, hvad Dieblit man vilde. Altsaa ophører en Doversfridelse mod Ordlyden af § 49 ikke at være en Lovovertrædelse, fordi man undlader at straffe den. Det ærede Medlem mente, at Skattebevillingsretten efter hans Ide var lige fuldt tilstede i samme Grad som nu. Ja, jeg indrømmer ham efter hans Begreb om Skattebevillingsret og efter hans Opfattelse af, hvad den egentlig har at betyde, vil den lige godt være tilstede, thi jeg skjønner ikke rettere, end at, hvis man var gaaet ind paa det ærede Medlems Forklaring af § 49, saa havde vi ingen Skattebevillingsret. Den er jo lige godt tilstede i samme Omfang som nu, naar hans Opfattelse havde staaet ved Magt. Det ærede Medlem dvælede med stor Forhærlighed ved Aaret 1853 og navnlig den 12te Mai 1853, og han mindede os om de Forhandlinger, der dengang bleve førte. Jeg tror neppe, der er ret Mange i denne Sal, maaske Ingen, der ikke har læst de Forhandlinger, som dengang bleve førte, og man vil da erindre, at der var gjennemgaaende i begge Nigsdagens Thing og fra alle Sider en levende Erkjendelse af, at der var begaaet et Grundlovsbrud ved det, der skete den 12te Mai 1853, og at man undlod at paatale dette Grundlovsbrud, fordi man havde endnu langt vigtigere politiske Formaal for Die under en saa vanskeligt Strid som den, der dengang førtes. Jeg kunde nævne mange Udtalelser i den Retning af Mænd, som jeg maa antage, at det ærede Medlem ellers stiaar i en vis politisk Forbindelse med, og jeg vil ikke blot henvise til de Forhandlinger, som dengang bleve førte i Nigsdagen, men ogsaa til dem, som bleve førte i Pressen. Der er Mænd, der dengang udtalte sig gjennem Pressen om disse Forhold, som nu have Sæde i den lovgivende Forsamling, og de udtalte den mest levende Fordømmelsesdom over den Fortolkning, som det ærede Medlem nu lovpriiser. Fastholder man de samme Anskuelser — og jeg nærer det Haab, at man gjør det — om den samme Grundlovsbestemmelse i dette Spørgsmaal, da maatte man lige saa stærkt fordømme det ærede Medlems Theorier, saaledes som han fremtatte dem, som man dengang fordømte Forsøgene paa at omgaa Grundlovens § 49. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), der nu forlangte Ordet, i den Henseende vil være en Tolk for, at de Herrer, der i 1853 stod i Spidsen for at forsvare Grundloven mod denne Antagelse, nu gennem ham vil vise det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, at han er paa Bilsbor, naar han i denne nye Fortolkningernes Tid vil oprette en anden Statsrets-

lære end den, der er hyllet i de 26 Aar, hvori Grundloven har bestaaet. Saa kunne vi gaa ud fra, at der er noget Konstant, noget Fællede i Opfattelsen af Grundlovens Kjernepunkt mellem de forskjellige Partier, saa kunne vi gaa ud fra, at, hvad der end i Øvrigt maatte ligge os imellem, er det et mere forbigaaende Spørgsmaal, da ogsaa i den Henseende Grund- Standpunktet er det samme. Skulde de Herrer ogsaa her have forladt deres tidligere Opfattelse af Grundlovens Hovedlærdomme, da vilde det styrke Døverbisningen hos mange Statsborgere om, at man maatte anvende den yderste Grad af Midtserhed og Opmærksomhed for at værne mod Fortolkninger og Angreb, og den Tid kan komme, da man, hvis man ikke gaar tilbage til en rimelig Forklaring af disse Forhold, maa rette sine Bestræbelser paa at faae Grundloven affattet saaledes, at Ingen, selv den villigste Fortolker, kan snige sig ind med en anden Opfattelse. Det er ganske vist vanskeligt; thi hvad kan man ikke søge at bortfortolke, hvad kunne overhovedet ikke Juristerne i den Retning finde paa, og jeg skal ikke negte, at jeg i den Henseende sætter en lang større Tid til Sundheden og Inderligheden af det politiske Liv i Folket, end jeg sætter til enkelte Ord. Det er i det Hele taget navnlig gennem den Forstaaelse, som er voget ind i og ned i Folket, og saaledes som denne Forstaaelse bæres frem ved de Mænd, der sidde paa Thingene for at værne om Folkets Frihed, at man skal sikkre sig mod Fortolkninger fremfor ved at forme de enkelte Paragrafer saa eller saa, thi, som sagt, det er vanskeligt at befri for saadanne Keener, hvor ikke et eller andet Snefnug i stormfuldt Veir kan trænge igennem alligevel. Men det ærede Medlem skal ikke henvise os til den 12te Mai 1853 og Forhandlingerne derom, thi det bærer Vidne om, at han staaar paa et Standpunkt, som dengang almindelig fordømtes, og som ingen Taler har voget at træde op til Forsvar for undtagen det ærede Medlem. Det Standpunkt skal jeg med Fornøielse unde ham. Den Opgave misunder Ingen ham. Med Hensyn iøvrigt til Sagen selv har jeg ingensomhelst Anledning til at komme dybere ind derpaa. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har udviklet nærmere det iøvrigt klare og forstaaelige Lovforslag, nemlig ved Sagens første Behandling, og hans Udvikling og Forklaring har ikke fundet nogensomhelst Smødegagelse fra nogen Side. Det skalde som sagt være, da vi hørte, at § 49 i Grundloven skulde forstaaes paa en ganske anden Maade, end dens Ordlyd antydede; men det er den Slags Fortolkninger, som gjøre umiddelbart Indtrykket af at være urigtige, saa at de i Reglen ikke nogetsteds ville kunne gjøre nogen Skade. Fra selve Regjeringens Side have vi hørt en politisk Indvending mod Loven ved den ærede Conventions- præsident, og jeg kan godt forstaa det; thi det